

متن پرسش

سلام علیکم حضرت استاد: سوالی داشتم: پزشک های نورولوژیست طی آزمایشی متوجه شده اند در جایی که ما دستمان را بصورت ارادی حرکت می‌دهیم ابتدا پتانسیل کورتکس حرکتی مغز ثبت می‌شود و پس از ۳۵۰ میلی ثانیه ما احساس می‌کنیم که تصمیم به حرکت دست گرفته ایم و ۲۰۰ میلی ثانیه بعد عضلات دست را حرکت می‌دهیم. بعضی نورولوژیست ها (برای مثال رضا ابوتراب در کتاب مخنویس ص ۱۲۰) از این آزمایش نتیجه می‌گیرند که این احتمالا به این معناست که ما هیچ اراده ای از خودمان نداریم و چیزی که هست این است که تنها از تصمیم های مغزمان مطلع می‌شویم. نه اینکه آن ها را بسازیم. با توجه به این توضیحات سوال بنده این است که این ادراکی که ما از خودمان داریم آیا همان ادراکیست که نفس ناطقه یا (من من) از خودش دارد؟ ۱. اگر ادراک نفس ناطقه ی من از خودم همین ادراک کنونی من باشد پس این آزمایش ها یا دیگر فعالیت های غیر ارادی بدن چگونه توجیه می‌شوند؟ (زیرا آگاهی من از تصمیم گیری خودم بعد از فعالیت کورتکس حرکتی مغزم بوده و ظاهرا من در آن تصمیم گیری نقشی نداشتم و ابتدا مغزم تصمیم گیری کرده بوده) ۲. یا اینکه ادراک نفس ناطقه ی من قبل از ادراک این من که در این جسم مادی محصور است می‌باشد؟ جسارتا این مقاله هم در رابطه با تصمیم گیری مغز پیش از آگاهی ماست:

<https://nbml.ir/fa/posts/Our-Brains-Reveal-Our-Choices-Before-We%E۲%۸۰%۹۹re-Even-Aware-of-Them> ممنون می‌شوم اگر توضیحاتی پیرامون این مسئله بدهید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با نظر به تجرد نفس ناطقه و وسعتی که ما نسبت به زمان و مکان داریم، آنچه در این نوع آزمایش‌ها پیش می‌آید معنای دقیق‌تری پیدا می‌کند. به نظر می‌آید با مطالعه کتاب «خویشتن پنهان» بتوانید جایگاه این نوع آزمایش‌ها را روشن فرمایید. موفق باشید